

PALLADIUM VANGER

- (1) Stikstofoxiden kunnen bijvoorbeeld - met water worden omgezet tot $\text{NO}_2^{\ominus}/\text{NO}_3^-$. Dat kan zorgen voor overbelasting van grond/water (algengroei). Ook kan er, bij reactie met zuurstof, ozon (O_3) worden gevormd. Dat kan smog veroorzaken en bijdragen aan een versterkt broeihet effect.

- (3) [BINAS 99] Pd heeft atoomnummer 46 \rightarrow 46 protonen
 $^{107}\text{Pd} \rightarrow$ deze isotoop bevat $107 - 46 = 61$ neutronen
 Ieding: $\text{Pd}^{2+} \rightarrow$ er zijn 2 elektronen afgestoten.
 het aantal elektronen is dan $46 - 2 = 44$ elektronen

- (4) Alle eiwitten bevatten peptide-bindingen ($\text{H}-\overset{\text{N}}{\underset{\text{C=O}}{\text{---}}}-\text{C}-\text{H}$). Met de N-H en C=O bindingen kunnen waterstofbruggen worden gevormd. Maar ook met groepen die voorzien zijn in de zijketens van de aminozuren in het eiwit: $-\text{OH}, -\text{SH}, -\text{NH}_2$

In de cellulose-keten zijn veel $-\text{OH}$ groepen aanwezig, waarmee waterstofbruggen kunnen worden gevormd.

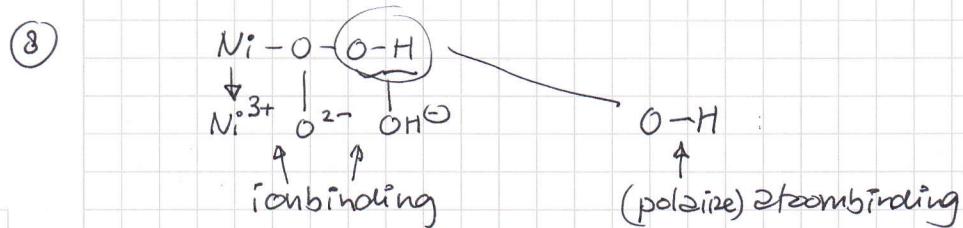
- (5) aanwezig in 1 gram eiwit:

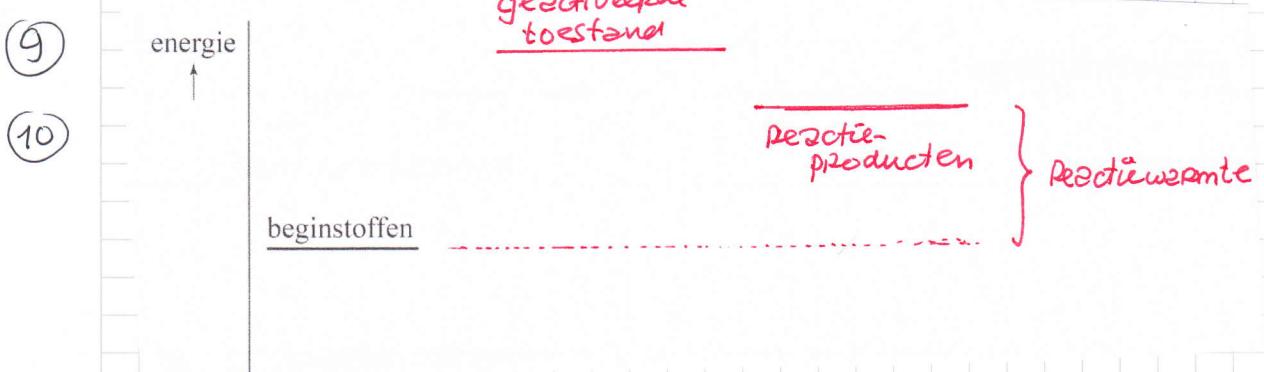
$$\begin{aligned} 175 \text{ mg } \text{Pd}^{2+} &= 175 \cdot 10^{-3} \text{ g } \text{Pd}^{2+} && \left. \right\} \rightarrow 1 \text{ g eiwit bevat} \\ [\text{BINAS 99}] \quad 1 \text{ mol } \text{Pd} &= 106,4 \text{ g} && \frac{175 \cdot 10^{-3}}{106,4} = 1,65 \cdot 10^{-3} \text{ mol } \text{Pd}^{2+} \\ 1 \text{ g eiwit} & \\ 1 \text{ mol eiwit} &= 3,0 \cdot 10^4 \text{ g} && \left. \right\} \rightarrow 1 \text{ g eiwit} = \frac{1}{3,0 \cdot 10^4} = 3,3 \cdot 10^{-5} \text{ mol eiwit} \\ &\rightarrow 3,3 \cdot 10^{-5} \text{ mol eiwit} && \left. \right\} \equiv 1,65 \cdot 10^{-3} \text{ mol } \text{Pd}^{2+} \\ &1 \text{ mol eiwit} && \frac{1,65 \cdot 10^{-3}}{3,3 \cdot 10^{-5}} = 50 \text{ mol } \text{Pd}^{2+} \end{aligned}$$

- (6) In step 3 wordt Pd^{2+} losgemaakt door thio-ureum. Het eiwit-cellulose complex is dan weer bruikbaar, want het heeft niet (chemisch) gereageerd met de aanwezige stoffen.
 In step 4 kan het eiwit-cellulose complex worden afgescheiden via centrifuge. Daarbij worden de moleculen niet "beschadigd". Het eiwit-cellulose complex kan dus opnieuw worden gebruikt.

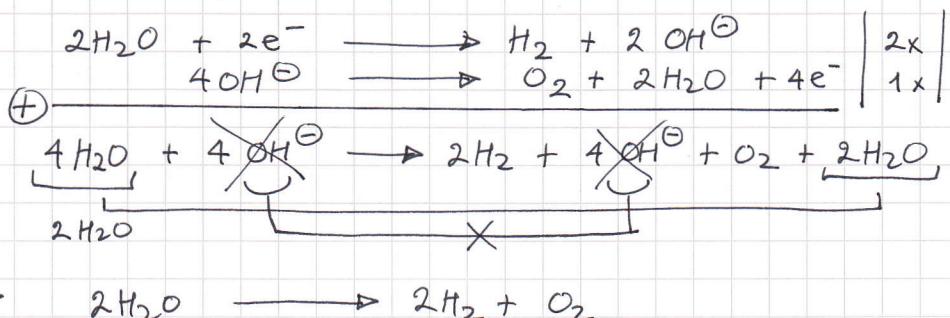
BATTOLYSER

- (7) $2\text{H}_2\text{O} \rightarrow 2\text{H}_2 + \text{O}_2$ "Elektrolyse" = splitsing door elektriciteit/elektronen.
 \rightarrow Elektrische energie wordt omgezet in chemische energie

(11) In de totaalvergelijking moeten evenveel e^- worden afgestaan als opgenomen.

ER wordt dus netto H_2O omgezet in H_2 en O_2

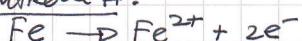
(12) uit de vergelijking blijkt: $1\text{ mol H}_2 \equiv 1\text{ mol H}_2\text{O}$
 [Binas g]: $1\text{ mol H}_2\text{O} = 18,015\text{ g}$

$$1,41\text{ kg H}_2\text{O} = 1,41 \cdot 10^3 \text{ g H}_2\text{O} = \frac{1,41 \cdot 10^3}{18,015} = 78,3 \text{ mol H}_2\text{O}$$

→ er kan maximaal ontstaan: $78,3 \text{ mol H}_2$
 [Binas gg] → $1 \text{ mol H}_2 = 2,016 \text{ g H}_2$

→ maximaal kan ontstaan $78,3 \cdot 2,016 \text{ g H}_2 = 1,58 \cdot 10^2 \text{ gram H}_2$

(13) elektrode A:

e^- blijven zitten in de elektrode

Elektrode A wordt dus (-)

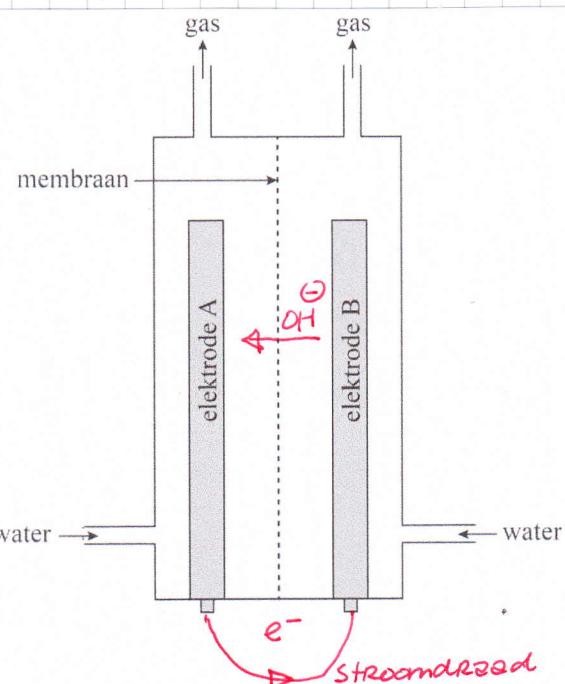
e^- stromen van A naar B.

elektrode B:

In de ruimte rond elektrode B zal de hoeveelheid OH^\ominus toenemen.

De oplossing zal proberen om de $[\text{OH}^\ominus]$ in de totale ruimte gelijk te houden.

Er zullen dus OH^\ominus ionen, via het membraan, lopen van de ruimte om elektrode B naar de ruimte rondom A.

(3)

- (14) In de tekst staat: H₂-vorming ≡ opslag van energie
Met de grafiek is af te leiden dat de vraag naar energie in april en juni ongeveer even groot is.
Maar in juni wordt er meer energie geproduceerd dan in april.
→ in juni zal de botstoflyzer de meeste H₂ produceren.

- (15) Bij schaafvergrating zal dus meer H₂ worden geproduceerd
H₂ is een "gevaarlijke" stof, want het kan een explosieve reactie veroorzaken met (zenuwstof uit de) lucht.

lood in wijn

- (16) ADI van Pb²⁺: $3,6 \cdot 10^{-3}$ mg/kg lichaamsgewicht
man weegt 85 kg
→ voor de man is ADI = $85 \cdot 3,6 \cdot 10^{-3} = 3,06 \cdot 10^{-1}$ mg Pb²⁺/dag
Inname 0,5 l wijn /dag = 7 mg Pb²⁺ /dag
→ Inname is dus $\frac{7}{3,06 \cdot 10^{-1}} = 23$ keer de ADI van Pb²⁺

- (17) Het gaat om een reactie met H[⊕]-ionen.
Bij pH = 3,4 zijn méér H[⊕]-ionen aanwezig per liter dan bij pH = 3,8
Méér H[⊕]-deeltjes per liter betekent méér ionen op effectieve botsingen.

- (18) Als er méér wijn in de bedkuip zit zal de vloeistof zich over een groter gebied verspreiden. Het contactoppervlak tussen wijn en bodem wordt dan relatief kleiner. Daardoor zullen relatief minder Pb²⁺-ionen per liter wijn vrijkomen.

- (19) Het negatieve ion in loodzuren is CH₃COO[⊖]: acetaat-ion
(methacetaat-ion)

- (20) Lood in de ketels is ongeladen Pb⁰
In loodzaken zijn Pb²⁺-ionen aanwezig
Pb → Pb²⁺ + 2e[−] Pb staat e[−] af → Pb is de reducteur

- (21) PbSO₄ is een slecht oplosbare stof (BINAS 45A)
Als er méér dan $4,8 \cdot 10^{-5}$ mol Pb²⁺/l aanwezig is wordt de oplosbaarheid van PbSO₄ overschreden → en zal een neerslag ontstaan van (wit) PbSO₄.
→ de oplossing wordt troebel.

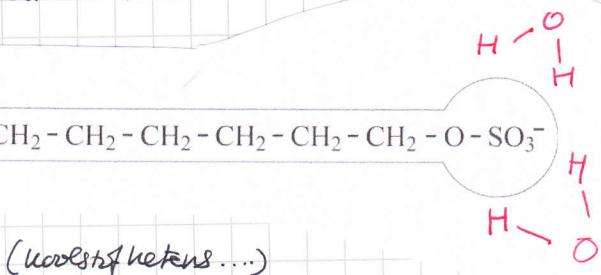
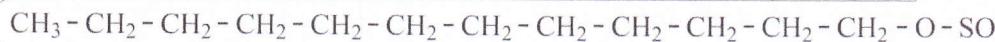
- (22) Wijn van de wijndruif bevatte 14 mg Pb²⁺/l
(BINAS 99) 1 mol Pb = 207,9 g

$$\rightarrow 1 \text{ liter wijn bevatte } \frac{14 \cdot 10^{-3}}{207,9} = 6,7 \cdot 10^{-5} \text{ mol/l}$$

→ Dat is méér dan $4,8 \cdot 10^{-5}$ mol Pb²⁺

WASMIDDEL VERWIJDERT VLEKKEN

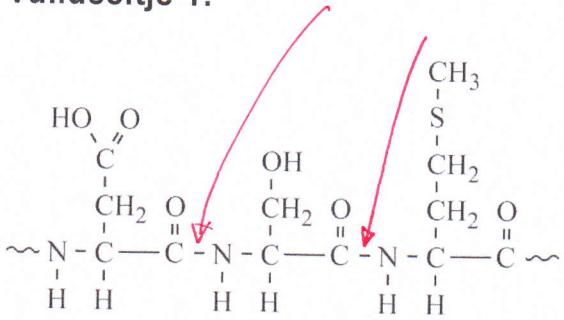
- (23) De ($\delta+$) H-atomen van de watermoleculen zullen zich richten naar de negatief geladen "kop" van het ion:

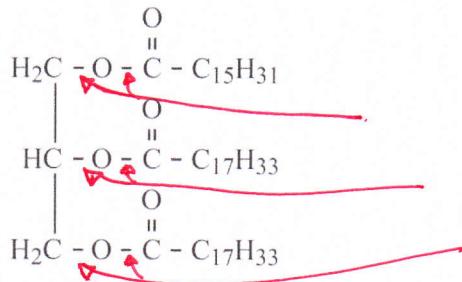
- (24) Met de telets blijkt al dat de "staarten" van de dodecylsulfaat-ions hydrofobe zijn. Voelen zich aangetrokken tot hydrofobe, σ -polaire vet-deeltjes.
De staarten zijn in de nucleus allemaal weer binnen geheven.
Het vuildeeltje is figuur 2b is vet = vuildeeltje 2

- (25) Hydrolyse = splitsing, veroorzaakt door water.
Meestal gebeurt het daarbij om het verbreken van esterbindingen.
In vuildeeltje 1 is dat bijvoorbeeld de peptide-binding.
In vuildeeltje 2 is dat de C-O binding tussen glycerol en zuurrest.

vuildeeltje 1:

vuildeeltje 2:

- (26) Het pH-optimum (hoogste punt in de grafiek) is $\text{pH} = 7,5$

$$[\text{H}^+] = 10^{-\text{pH}} \rightarrow [\text{H}^+] = 10^{-7,5} = 3 \cdot 10^{-8} \text{ mol/l}$$

- (27) [Binars 67 H1]

A: zijgroep is $-\text{CH}_2\text{OH} \rightarrow$ Serine = Ser

B: zijgroep is $-\text{CH}_2-\overset{\text{O}}{\underset{\text{OH}}{\text{C}}} \rightarrow$ Asparaginezuur = Asp

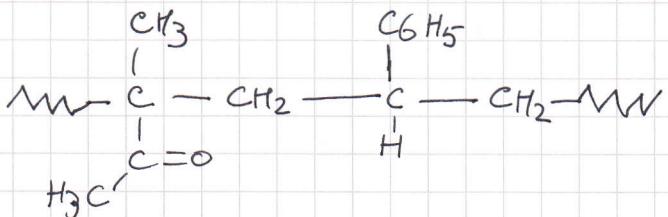
C: zijgroep is $-\text{CH}_2-\overset{\text{C}}{\underset{\text{H}\text{N}-\text{C}\text{H}}{\text{N}}} \rightarrow$ Histidine = His

- (28) Lipase is een enzym, een katalysator.
d.w.z. het neemt deel aan de reactie, maar wordt NIET verbruikt.

TONER

- (29) Fe_3O_4 : uitgangspunt: lading O = 2- \rightarrow totale O lading = 8- }
 Een Fe_3O_4 deeltje is geladen
 \rightarrow 3 deeltjes Fe hebben samen een lading 8+
 \rightarrow dus $1 \times \text{Fe}^{2+}$ en $2 \times \text{Fe}^{3+}$ $\rightarrow \text{Fe}^{2+} : \text{Fe}^{3+} = 1 : 2$

- (30) Het is een additie-polymer. Het gaat dus om het "openkleppen" van C=C bindingen:

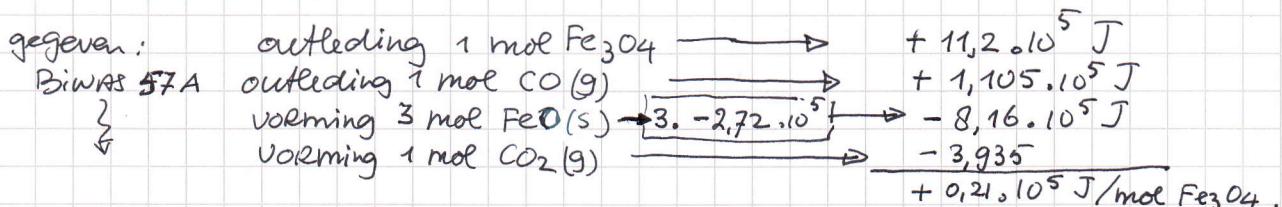
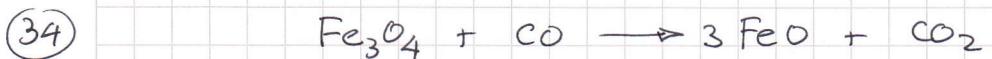
- (31) cartridge bevat 160 g toner } $8,0 \cdot 10^{-2} \cdot 160 = 12,8$ g toner
 8,0 massa % blijft zichter per cartridge

in $500 \cdot 10^6$ cartridges is dat $5 \cdot 10^8 \cdot 12,8 = 6,4 \cdot 10^9$ g = $6,4 \cdot 10^6$ kg toner

- (32) thermoplast microniveau: bestaat uit lange moleculuketten die langs elkaar kunnen bewegen en geen crosslinks bevatten.

macroniveau: Bij temperatuurverhoging wordt de plastic zacht.

- (33) tekst : methaan \rightarrow koolstof + waterstof
 $\text{CH}_4 \rightarrow \text{C} + 2 \text{H}_2$

- (35) Argon is een edelgas. Dat is "inert", reageert niet met andere stoffen

- (36) Lucht bevat zuurstof. Dat kan goed reageren met CO, onder vorming van CO₂. Daar door zullen reacties 1,2 en 3 in elk geval niet succesvol optreden.

- (37) Een tablet bevat dus $0,239 \cdot 0,5 = 0,1195$ g Fe
 Daaruit wordt 0,098 g Fe gewonnen }
 \rightarrow Dat is $\frac{0,098}{0,1195} \cdot 100\% = 82\%$

- (38) Een duurzaam proces. Behoud/herwinnen van herbruikbare grondstoffen.

John van den Bogert